

21 ΜΑΪΟΥ 2017

+ ΚΥΡΙΑΚΗ Σ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».

+ Κωνσταντίνου (+337) καὶ Ἑλένης (+327) τῶν θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν η΄.

(TME, 21 Μαΐου §7, καὶ 8 Μαΐου §§7-9· ἐπίσης διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§29-31.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Χριστὸς ἀνέστη (ἐκ γ΄). Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄, τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ στιχηρὰ ἰδιόμελα β΄ καὶ τῶν ἀγίων προσόμοια γ΄ εἰς δ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ Χριστέ, Διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· δοξάζομέν σε μονογενές.

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη· ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἄδου, καὶ ἐπήρθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύψτεσθε.

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνα-

τος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Ἔτερον Στιχηρὸν, Ανατολικόν.

Στίχ. δ΄. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι· Φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος β΄.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς, ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ ἔλεγεν· Ἄρα ἐγώ, δι' ἁμαρτίας γονέων ἐγεννήθην ἀόμματος; Ἄρα ἐγώ, δι' ἀπιστίαν ἐθνῶν ἐγεννήθην εἰς ἔνδειξιν; Οὐχ ἱκανῶ τοῦ ἐρωτᾶν, πότε νύξ, πότε ἡμέρα. Οὐκ εὐτονοῦσί μου οἱ πόδες τὰ τῶν λίθων προσκρούσματα· οὐ γὰρ εἶδον τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ ἐν εἰκόνι τὸν ἐμὲ πλαστουργήσαντα· ἀλλὰ δέομαί σου, Χριστέ ὁ Θεός· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ ἱεροῦ, εὔρεν ἀνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ σπλαγχνηθεὶς, ἐπέθηκε πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ· καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψε, δόξαν ἀναπέμπων Θεῷ. Οἱ δὲ ἀγχισταὶ αὐτοῦ, ἔλεγον αὐτῷ· Τίς σου τὰς κόρας διήνοιξεν, ἃς οὐδεὶς τῶν βλέπόντων ἰάσαι ἴσχυσεν; ὁ δὲ φησὶ βοήσας· Ἄνθρωπος, Ἰησοῦς λεγόμενος, ἐκεῖνός μοι ἔφη· Νίψαι εἰς τοῦ Σιλωάμ, καὶ ἀνέβλεψα. Αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν ἔφη Μωσῆς

ἐν τῷ νόμῳ, Χριστὸν Μεσσίαν· αὐτὸς ἐστὶν ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἰσαποστόλων.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Στίχ. ζ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄσπλον κραταιότατον, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμψας εὐσεβείᾳ καὶ βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μεθ' οὗ σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἄσπλον κραταιότατον, ...

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐδωκας φιλόανθρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου θεράποντι. Σολομῶντος τὴν φρόνησιν, Δαυῖδ τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεύς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πρῶτος καθυπέταξας, τὴν ἀλουργίδα ἀείμνηστε, βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοὺς Θεόν, καὶ παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποιὸν πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντεῦθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. **Τοῦ Μηναίου. Ἦχος β΄. Βυζαντίου.**

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, ἀναξ κράτιστε, Κωνσταντῖνε μέγι-

στε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν βασιλευσιν ὠφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα, προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου, καὶ πάλιν βασιλεύουσιν θεοσεβῆ. Διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασιν, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρόρησιαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος πλ. α΄.**

Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἔκθαμβοι γεγονότες οἱ Μαθηταί, ἐπηρώτων σε, λέγοντες· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Σὺ δὲ Σωτὴρ μου ἐβόας αὐτοῖς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἃ οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, πτύσας χαμαί, καὶ πηλὸν ποιήσας, ἐπέχρισας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λέξας πρὸς αὐτόν· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τοῦ Σιλωὰμ τὴν κολυμβήθραν. Ὁ δὲ, νιψάμενος, ὑγιῆς ἐγένετο, καὶ ἐβόα πρὸς σέ· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησέ σοι. Διὸ βοῶμεν καὶ ἡμεῖς· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίασι, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σέ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (92' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περι-
εζώσατο. (ζβ' 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ζβ' 1)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα (ἐκ τοῦ Μηναίου):

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.
(η' 22-23, 27-30).

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσια-
στηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας
Ἰσραήλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς
τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ,
οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πλήν καὶ ὁ
οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου;
Καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θε-
ὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦ-
λός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ
σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἠνε-
ωγημένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ
νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας· Ἔσται τὸ ὄνο-
μά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς,
ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον
τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς
δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσ-
ραήλ, ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦ-
τον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοι-
κήσεώς σου ἐν οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις καὶ ἴλε-
ως ἔση.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(ξα' 10-11, ξβ' 1-5).

Αγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέ-
δυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐ-
φροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν,
καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καὶ
ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος
τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος
δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάν-
των τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καὶ
διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ
ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου
ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται ἔθνη
τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν
σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ

ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔση στέφανος
κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου καὶ διάδημα βασιλεί-
ας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ,
Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται
ἔτι Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐ-
μόν, καὶ τῇ γῇ σου Οἰκουμένη, ὅτι εὐδόκησε
Κύριος ἐν σοὶ καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται.
Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω
κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὃν τρό-
πον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕ-
τως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(ξ' 1-16).

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλὴμ· ἦκει γὰρ σου
τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλ-
κεν. Ἴδου σκότος καλύψει γῆν ὡς γνόφος ἐπ'
ἔθνη· ἐπὶ δὲ σέ φανήσεται Κύριος καὶ ἡ δόξα
αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύσονται βα-
σιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί
σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ
συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἰδὸν ἤκασι πάντες
οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου
ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψη καὶ φοβηθή-
σῃ καὶ ἐκτήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ
πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ
ἤξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων καὶ καλύψουσί
σε κάμηλοι Μαδιάμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σα-
βά ἤξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴ-
σουσι καὶ λίθον τίμιον καὶ τὸ σωτήριον Κυρί-
ου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα
Κηδὰρ συναχθήσονται σοὶ καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ
ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς
μου δοξασθήσεται· Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέ-
τονται καὶ ὡσεὶ περιστεραί σὺν νεοσσοῖς; Ἐμέ
αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν
πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ
τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐ-
τῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ
τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ ἐνδοξον εἶναι. Καὶ οἰ-
κοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοὶ· διὰ γὰρ
ὀργὴν μου ἐπάταξά σε καὶ δι' ἔλεος ἠγάπησά
σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παν-
τός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰ-

σαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρω ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδουκότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιών, Ἁγίου Ἰσραήλ. Διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν, καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σφάζων σε, καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον. Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος Κύριος· σκυλεύσας ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σφάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· **Πάσχα** καινόν, Ἅγιον· **Πάσχα** μυστικόν· **Πάσχα** πανσεβάσμιον· **Πάσχα** Χριστός ὁ λυτρωτής· **Πάσχα** ἄμωμον· **Πάσχα** μέγα· **Πάσχα** τῶν πιστῶν· **Πάσχα** τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· **Πάσχα** πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3)

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· **Δέχου** παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· **τέρπου** χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἰερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ΄. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ΄ 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· **Τί** ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; **τί** θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; **ἀπελθούσαι** κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)

Πάσχα τὸ τερπνόν· **Πάσχα** Κυρίου **Πάσχα**· **Πάσχα** πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· **Πάσχα** ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὦ **Πάσχα** λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γυναῖκα χαρᾶς ἐπλησε λέγων· **Κηρύξατε** Ἀποστόλοις.

Δόξα. Τοῦ Μηναίου. Ἦχος πλ. δ΄.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν Θεότητος μετοχετευθεῖς, ἤχθῃς ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας, ἐκεῖθεν· **Ἐν** τούτῳ νικά τοὺς ἐχθρούς σου. Ὅθεν δεξάμενος τὴν γνώσιν τοῦ Πνεύματος, Ἰερεὺς τε χρισθεῖς καὶ βασιλεὺς ἐλαίῳ, ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων βασιλέων πατῆρ, οὐ καὶ ἡ λάρναξ ἰάσεις βρῦει. **Κωνσταντῖνε** ἰσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος πλ. δ'.**

Δικαιοσύνης Ἦλιε νοητέ, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἐκ μήτρας τοῦ φωτός ἐστερημένον, διὰ τῆς σῆς ἀχράντου προσψάυσεως, φωτίσας κατ' ἄμφω, καὶ ἡμῶν τὰ ὄμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱοὺς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βωμέν σοι. Πολλή σου καὶ ἄφατος, ἢ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνία· Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραί τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. **Τοῦ Μηναίου. Ἦχος πλ. δ'.**

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀποστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περισφύζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ').

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραί τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Δόξα. **Τοῦ Μηναίου. Ἦχος πλ. δ'.**

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀποστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περισφύζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον

τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἀγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἄδη φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς ἐξάνεστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχειμάστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧς Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἄδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερυ-

ψούμενε Σωτὴρ, ὃν ὕμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένη Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸ ξένον σου Σωτὴρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται· ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός· ἡ πάντων ζωὴ, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τὰ ἐξῆς καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Τὸ μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαυΐδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῆ κορυφῆ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ Πνεύματι ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὄθεν ἔλαβες, καὶ σκῆπτρον σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ μετὰ τὸν Πολυέλεον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανεῖσα ἡμῖν, ἀυγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτὶ, Κωνσταντῖνε θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν βασιλεῦσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.**

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε *
ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶ-
τερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ *
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐ-
λευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὦ μα-
θήτριαι, κριναῖτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ
ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις: *
Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε: * ὁ Σω-
τὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι: * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε: * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται: μὴ κλαίετε: * τὴν ἀνάστα-
σιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγ-
γέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου: * Τί μετὰ
νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ
* ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν
τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα
* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κρᾶ-
ζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, *
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας: * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ *

ἀντὶ λύπης παρέσχες: * ρεύσαντα ζωῆς, * ἴθυ-
νε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θε-
ὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα: δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι,
καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ
Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο:
Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ
παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με δαυϊτικῶς, ἄδω σοι Σω-
τῆρ μου: Ῥῦσαί μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης
δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζωὴ μακαρία ἐστὶ, θεϊκῶ ἔρω-
τι πτεροῦμένοις.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὄρα-
τά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις: αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν,
τῆς Τριάδος ἐν ἔστιν ἀψεύστως.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν: δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν
βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κάμει, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιω-
ρίας πάσης περιφουλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν: Σὺ εἶ
Θεός, ζῶν, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ
βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶ-
μεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς
ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερὰ τελεσιουργεῖται·
πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ζωαρχικῆ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν
ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ
Λόγω.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς θ΄ (9).

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύ-
εις εἰς τοὺς αἰῶνας. (θ΄ 33, 37)

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου. (θ΄ 2)

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου...

Στίχ. β΄. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι
ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (θ΄ 3)

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου...

* * *

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡ-
μᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου
Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁ-
γίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγ-
γγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Η΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ΄ 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ
μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, πα-
ρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέ-
λους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ
κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖ-
νοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤρα-
ν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐ-
τόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπί-
σω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ἤ-
δει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύ-
ναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Εκείνη δοκοῦσα ὅ-
τι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐ-
βάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν,
καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρί-
α. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ραββουνί, ὃ
λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ
μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν
πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πα-
τέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ
Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀ-
παγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν
Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνή-
σωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀ-
ναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προ-
σκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν *
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡ-
μῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνο-

μά σου ονομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κύριε, ἐλέησον (ιβ').** Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων (καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τοῦ Τυφλοῦ).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί, Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ Φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καὶ Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις. Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμπσαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομητορ πανάμωμε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἁμαρτίας νῦν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων

ἱεσείαις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής, μάκαρ Κωνσταντῖνε βασιλείας τῷ Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη πιστεύσας ἐλάτρευσας.

Δόξα.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐδούλευσας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς θανατηφόρου ἁμαρτίας, τῇ μεσιτεῖᾳ σου ῥῦσαί με Δέσποινα.

Τοῦ Πάσχα. Ωιδὴ γ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγῆν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην σοι χθές· αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν ὄν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶ-
πεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἀγνή, χόρευε,
καὶ τοῦτον, ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγάλυνε.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανιας ἀψίδος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας· ὅ-
θεν τῷ καλοῦντι θεόφρον, ἐπηκολούθησας,
καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην,
καὶ φωστήρ ἐν Πνεύματι θείῳ γεγένησαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ πάνσε-
μνε, ἄπασαν θεμένη ἐλπίδα, τοὺς ἱερούς αὐ-
τοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραντα
πάθη, σαρκωθεὶς ὑπέμεινεν ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρῥαγές τρόπαιον,
τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα, Σταυρὸν τὸν τί-
μιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σὺ ἐφανέρωσας
θείῳ, φλεγόμενη ἔρωτι θεομακάριστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἄχραντε, παρα-
συνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος, ὅ-
λος γεγένημαι· ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἰσαποστόλων.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλέ-
νη, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμι-
ον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνη
ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντί-
ων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα,
καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ μητρὶ τιμήσω-
μεν· τοῦ Προφήτου γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροα-
σάμενοι, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ,
τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κατενόησαν, δι' οὗ
τὸ σωτήριον πάθος ἐξηκολούθησε· καὶ πάν-
τας παρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρασκευά-
ζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέγα δικαίωμα, τὸ
κεκρυμμένον διὰ τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν
τῆν αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνεδείξαν αὐ-
τοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι νικηφόροι ἀνεδείχθη-
σαν, ὄπλον φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεί-
ον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Κάθισμα τοῦ Μηναιίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν, καὶ
τῶν ἄστρον μανθάνων τὴν καλλονήν, ἐκ
τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον
τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε,
διαγράφον ἐν τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσαι
ὅθεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ ὄμμα, τὸ
γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τὸν τρόπον μεμάθη-
κας. Κωνσταντῖνε πανσέβαστε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, παρερχό-
μενος εὗρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν καθεζόμενον,
θρηνηδοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐ κατείδον ἐν βί-
ῳ, τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην, τὸ
φέγγος ἀυγάζουσαν· ὅθεν ἐκβοῶ σοι, ὁ τε-
χθεὶς ἐκ Παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα,
φώτισόν με ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα κράζω προ-
σπίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν μοι δώρησαι, διὰ πλῆθος
ἐλέους, μόνε φιλάνθρωπε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Ὁ Οἶκος.

Πρεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγῶμαι, ἅπερ ἡ θεία βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιίαν· ὅτι ἐκ γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Στίχ. Ὡς κοινὸν εἶχον γῆς Βασιλεῖς τὸ στέφος, Ἐχουσι κοινὸν καὶ τὸ τοῦ πόλου στέφος.

Εὐνθανε μητέρι εἰκάδι πρώτη Κωνσταντίνος.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Παχώμιος, ὁ ἐν τῷ Οὐσάκι τῆς Φιλαδελφίας μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ποῦ πάχος ἐν σοί, ὦ Παχώμι, εὐρέθη, Πόνοις ξίφει τε λεπτόνναντι τὸ βρίθον;

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, θαῦμα.

Στίχ. Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον φάος, Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλόν, Λόγε.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Αἰτωλία καὶ Ἀκαρνανία διαλαμψάντων Ἁγίων.

Στίχ. Ἀθλητῶν καὶ Ὀσίων σαφῶς τιμάσθω, σεπτὸν σμήνος Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανῶν.

Ἔτι δὲ τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, τελεῖται ἡ Σύναξις ἐν τοῖς Ναοῖς τῶν Ἐπανορθωτικῶν Φυλακῶν πάντων τῶν ἀπὸ Δημίων καὶ Δεσμοφυλάκων Ἁγίων. Τελεῖται δὲ καὶ ἐν Τρικάλαις Θεσσαλίας Πανήγυρις τοῦ Ὀσίου Φιλοθέου ἐκ Ριζώματος Τρικάλων καταγομένου, καὶ ἐν Βεροῖαις Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου, Ἐπισκόπου Βεροῖας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ἀναλήψεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ μέχρι τῆς μετ' αὐτὴν Τρίτης.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ, * τῷ ἐν θαλάσῃ λαὸν * ποσὶν ἀβρόχοις * ὁδηγήσαντι * καὶ Φαραῶ πανστρατιᾶ καταποντίσαντι, * αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, * ὅτι δεδόξασται.

Ωιδὴ γ΄.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Χριστέ, * στερεώσον μου * τὴν διάνοιαν * εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου * τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

Ωιδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν * τῆς δυναστείας τοῦ Σταυροῦ σου, * ὡς παράδεισος ἠνοιγῆ δι' αὐτοῦ, * καὶ ἐβόησα * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε΄.

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι, Κύριε· * Σῶσον ἡμᾶς * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ωιδὴ στ΄.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, * ταφὴ μοι τὸ κῆτος ἐγένετο· * ἐγὼ δὲ ἐβόησα * πρὸς σὲ τὸν φιλόανθρωπον, * καὶ ἔσωσέ με * ἡ δεξιὰ σου, Κύριε.

Ωιδὴ ζ΄.

Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς * τοὺς ὑμνολόγους σώσας
παῖδας * εὐλογητὸς ὁ Θεός * ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων * γεννηθέντα Υἱ-
ὸν καὶ Θεὸν * καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων *
σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, * ἱερεῖς, ὑ-
μνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
νομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἡ θ' ᾠδὴ.

Ἦχος α΄.

Στίχ. α΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσί-
ως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα
τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε,
ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Στίχ. β΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξανα-
στάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζω-
οδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ
ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε,
ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Στίχ. γ΄. Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυ-
τον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
κόσμου.

Ὁ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς·
μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γὰρ, ἐπηγγείλω ἔσσεσθαι,
μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί,
ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Στίχ. δ΄. Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ
χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύ-
θη.

Ὁ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ
σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου
ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνε-
σπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. ε΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέ-
ραν καὶ ἐνδοξωτέραν τῶν ἄνω στρατευμά-
των.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί·
Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖ-
ρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ
σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Στίχ. ς΄. Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλο-
γημένη, χαῖρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀ-
νέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός·
ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμ-
ψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς
πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Τῶν Ἀγίων. Ωιδὴ θ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τάφος ἐνθα κεῖται τὸ ἱερόν, Κωνσταντῖνε,
καὶ τίμιον σῶμά σου, μαρμαρυγᾶς, θείας καὶ
ἀκτίνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσιοῦσι πάντο-
τε, βλύζει ἰαμάτων παντοδαπῶν, τὸ σκότος
ἀπελαύνων, καὶ φέγγει ἀνεσπέρῳ, φωταγω-
γῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιως σου τελέσασα τὴν ζωὴν, σὺν Ἄγιοις
νυνὶ κατεσκήνωσας, ἀγιασμοῦ, πλήρης γενο-
μένη καὶ φωτισμοῦ· τῶν ἰαμάτων πάντοτε, ὅ-
θεν ἀναβλύζεις τοὺς ποταμούς, καὶ πάθη κα-
τακλύζεις, Ἐλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις
τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ, βασιλείας τῆς ἄνω ἡξίωσας, οὐς εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἠγαπηκότας εἰλικρινῶς, Ἑλένην τὴν Ἀγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας οἴκτειρον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποιητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐκύησας· καὶ νῦν ἰδού, οἷά περ βασίλισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνή παρίστασαι ὄθεν δυσωπῶ σε ἀριστερᾶς, μερίδος λύτρωσαι με, ἐν ὥρᾳ καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις σύνταξον.

Καταβασία. Ωιδὴ θ΄. Ἦχος πλ. α΄.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, * τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον * ἀφράστως κησασαν, * οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα. Ἦχος β΄.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τῶν Ἀγίων. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε, τὸ βασιλείον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, σὺν τῇ μητρὶ οὐρανόθεν· ἐξαστράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ τὸ θεῖον τρόπαιον· ὄθεν τούτῳ ὀλέσας τοὺς δυσμενεῖς, τῶν εἰδώ-

λων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν.

Τοῦ Τυφλοῦ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὔρε Τυφλὸν ἀόμματον· πτύσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον· πρὸς Σιλῳὰμ ἀπέστειλε, τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι· ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς σου Χριστέ μου.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄) καί:

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου Ἄγγελοι οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι· πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὁ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς, τριήμερου ταφῆς σου· καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ! Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλισθέντα, καὶ πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος· εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μηναιίου Στιχηρὰ Προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε, ὀρθοδοξίας πηγῇ, ἡ ποτιζουσα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νόμασι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν. Χαίροις ἡ ῥίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περάτων ἔνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ εὐπειθὲς προορῶν, τῆς καρδίας σου πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε, ἀλογίᾳ κρατούμενον, καὶ καταυγᾶσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐσεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ ἀνέδειξε, φωταυγῇ ὡς ἥλιον, μαρμαρυγᾶς, θείων ἀποπέμποντα, πράξεων ἔνδοξε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γῆ ἐκλεκτή, δεξαμένη πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων, εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς διανοίας ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκτιμῆσει Ἑλένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου· ὅθεν ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτῆς· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιξαν· Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα. Τοῦ Μηναιίου. Ἦχος πλ. δ'.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ καὶ Θεός, ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν τοὺς ἀξίους, αὐτὸς οὐρανόθεν, ὡσπερ Παῦλον τὸν αἰοίδιμον, διὰ

σημείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταντῖνε ἐζώ-
γησε, Ἐν τούτῳ, φήσας, νικά τοὺς ἐχθροὺς
σου· ὃν ἀναζητήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ
εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ κράτος ἐτρο-
πώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδό-
ξων βασιλέων, καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ,
καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων
πιστῶς, τὸν μόνον φιλόνητον, λυτρωθῆ-
ναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. **Τοῦ Τυφλοῦ. Ἦχος πλ. δ'.**

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου Χριστέ; ἢ τίς
ἐξαριθμήσει τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη;
διπλοῦς γὰρ ὡς ὠράθης ἐπὶ γῆς δι' ἀγαθότη-
τα, διπλᾶς καὶ τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσιν ἐχο-
ρήγεις· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος ὀφθαλ-
μοὺς διήνοιξας, τοῦ ἀπὸ μητρὸς πηρωθέντος,
ἀλλὰ καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς· ὅθεν Θεόν σε ὡμο-
λόγει τὸν κρυπτόμενον, καὶ πᾶσι παρέχοντα
τὸ μέγα ἔλεος.

**Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς**

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψί-
στοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνου-
μέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν
σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παν-
τοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χρι-
στέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
* ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθημένο
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, *
Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀ-
μήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰ-
νέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀ-
ναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. * δίδαξόν με τὰ δικαιώ-
ματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησον με. *
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὁ-
ψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρῳ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ δι-
αρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα
τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντα ἐκ τῶν παγί-
δων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. * ἐμφανίσας σε-
αυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας
αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰ-
ρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυ-
έλεε.

Εἰς τὴν Α΄ Ὠραν. Ἐωθινὸν η΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων Ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς, ὡ Ἰησοῦ· ἀλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται, μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἀλλ' ὅμως κήρυξ πέμπεται, τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶον κλῆρον ἄνοδον ἀπαγγέλλουσα. Μεθ' ἧς ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ἐκ γ΄).

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε΄ 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ΄ (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. (ξς΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς΄ 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς΄ 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ξζ΄ (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. (ξζ΄ 3)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (ξζ' 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουΐα.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠδύοκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τοῦ Μηναίου. ᾠχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀποστόλος σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἦν περίσῳζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἑκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστής).

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατῆλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν· * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστὲ ὁ Θεός, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθεγξάμενος· Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀπόστολον τῶν Ἁγίων καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Τυφλοῦ.

Προκείμενον τοῦ Μηναίου.
Ἀλληλουϊάριον τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ιη').

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη' 5)

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα. (ιη' 2)

Στίχ. β'. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
(κζ' 1, 12-20).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοὶ ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω ἀνοιξαὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτόυς εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ

κλήρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῶ πρώτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγέλλω μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη' 2)

Στίχ. β'. Ὅτι εἶπας· εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. (πη' 3)

Στίχ. γ'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

Στίχ. δ'. Ὁ Θεός, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. (πη' 8)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (θ' 1-38).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι.

Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισε μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; Πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς; ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὦν ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; Πῶς ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ

οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητῆς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμέν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἠνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Καὶ τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος α'.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ·
Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε·
ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ
γὰρ δόξα Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευε
νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· * σὺ δὲ ἀγνή, * τέρ-
που, Θεοτόκε, * ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ὡδαὶ δ'-θ' τῶν κανόνων.

Τοῦ Πάσχα. Ὡδὴ δ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββα-
κούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαι-
σφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμε-
ρον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς
ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν
νηδύν, πέφηνε Χριστὸς· ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς
προσηγόρευται· ἄμωμος δέ, ὡς ἄγευστος κη-

λίδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθής, τέλειος λέλεκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος Χριστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὁ Θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιάδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἐκβασιν, ὀρῶντες, εὐφρανθῶμεν ἐνθέως· ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διαπλάσας τὸν Ἀδάμ, τὸν σὸν προπάτορα Ἀγνή, πλάττεται ἐκ σοῦ, καὶ θανάτῳ, τῷ οἰκείῳ ἔλυσε, τὸν δι' ἐκείνου θάνατον σήμερον, καὶ κατηύγασε πάντας, ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς τῆς Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁν ἀπεκύησας Χριστόν, ὠραιότατως ἐκ νεκρῶν, λάμψαντα Ἀγνή καθορῶσα, ἢ καλὴ καὶ ἄμωμος, ἐν γυναιξίν ὠραία τε, σήμερον εἰς πάντων σωτηρίαν, σὺν Ἀποστόλοις αὐτὸν χαίρουσα, δόξαζε.

Τῶν Ἀγίων. Ὡδὴ δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανόθεν ὡς Παῦλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστὸς ὁ Κύριος, Κωνσταντῖνε ἐκδιδάσκων σε, βασιλέα τοῦτον μόνον σέβεσθαι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερλάμπρω σημείω σε, μάκαρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος, καταυγάζει καὶ φωστῆρά σε, τῶν ἐσκοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος, καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγαστος, μακαρία ἐχρημάτισας, διὰ τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Δόξα.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον, χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σεσώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πλημμελήμασιν, ἢ τὸν Ἥλιον κυήσασα, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Τοῦ Πάσχα. Ὡδὴ ε'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁρθηρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη· καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἰδοῦ σειραῖς, συνεχόμενοι, δεδοκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ· καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριο.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτίζεται θείαις ἀκτίσι, καὶ ζωηφόροις ταῖς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ χαρμονῆς ἐμπίπλαται, τῶν εὐσεβῶν ἢ ὁμήγουρις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἤνοιξας πύλας Παρθένου, ἐν τῷ σαρκούσθαι μνήματος οὐκ ἔλυσας τὰς σφραγίδας,

Βασιλεῦ τῆς κτίσεως· ὅθεν ἐξαναστάντα σε,
θεασαμένη ἠγάλλετο.

Τῶν Ἀγίων. Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁρθρίζοντες, βοῶμέν σοι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁρθρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον Ἥλιον, καὶ Δε-
σπότην, βασιλεῦ θεόσοφε, φωτὸς ἀνάπλεως
γέγονας.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπην καὶ τελείαν συμπάθειαν, ὡς πορφύ-
ραν, φοροῦσα κατώκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βα-
σίλεια.

Δόξα.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη, χοροστασίαις,
Θεὸν θεραπεύσασα, ταῖς ἐναρέτοις σου πρᾶ-
ξεσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένη τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, μολυν-
θεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τῇ ἐπηρεία τοῦ
ὄφρα.

Τοῦ Πάσχα. Ωιδὴ Σ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συ-
νέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπε-
δημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους
Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρ-
θης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ
λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου· καὶ ἀνέφξας
ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου Κύριε.

Σῶτερ μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς
Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ
Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀ-
ναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνήκται τὸ πάλαι κρατούμενον, τῷ θανάτῳ
καὶ φθορᾷ, διὰ τοῦ σαρκωθέντος, ἐκ σῆς ἀ-
χράντου γαστροῦ, πρὸς τὴν ἄφθαρτον, καὶ ἀϊ-
διον ζωὴν, Θεοτόκε Παρθένη.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατῆλθεν ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ὁ λα-
γόσι σου Ἄγνη, κατελθὼν καὶ οἰκήσας, καὶ
σαρκωθεὶς ὑπὲρ νοῦν, καὶ συνήγειρεν, ἑαυτῷ
τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Τῶν Ἀγίων. Ωιδὴ Σ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τὸν μακά-
ριον χορὸν παραδόξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κων-
σταντῖνε τὰς πάντων, κυμαιομένας καρδίας
ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολογεῖν, τῷ τεκόντι
τὸν Λόγον καὶ σύνθρονον.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ,
προσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα, τὸν τὸ εἶναι
παρεχόμενον πᾶσι, τῶν βδελυκτῶν, καὶ μα-
ταίων εἰδώλων, νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρη-
σκευάματα, καὶ εἴληφας περιχαρῶς, βασιλεί-
αν, Ἑλένη οὐράνιον.

Δόξα.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, ἀγνωσίας
τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθεΐας
τὸν σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες ἔλιπον,
καὶ ἤχθησαν πρὸς γαληνοῦς, εὐσεβείας λιμέ-
νας γηθόμενοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ίατρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, καὶ τῷ δήγμα-
τι δεινῶς πληγωθεῖσαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν
καρδίαν μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θεραπείας
ἀξίωσον, καὶ σῶσόν με τὸν ἐπὶ σοί, πεποιθό-
τα προσβείαις σου ἄχραντε.

Τοῦ Πάσχα. Ωιδὴ ζ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὄν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρῶν ἐζήτουν, προσεκύνησαν, χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄιδου τὴν καθαίρεισιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητόν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ὡς ὄντως ἱερά καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγῆς, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας τῆς ἐγέρσεως, οὓσα προάγγελος· ἐν ἧ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσας ὁ Υἱός σου τὸν θάνατον, Πανάμωμε σήμερον, πᾶσι τοῖς θνητοῖς, τὴν διαμένουσαν ζωὴν, εἰς αἰῶνας αἰώνων δεδώρηται· ὁ μόνος εὐλογητός τῶν πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάσης βασιλεύων τῆς κτίσεως, γενόμενος ἄνθρωπος, ᾤκησε τὴν σὴν, Θεοχαρίτωτε νηδύν· καὶ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, ἀνέστη θεοπρεπῶς, συνεγείρας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Τῶν Ἁγίων. Ωιδὴ ζ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὰ προστάγματα, φυλάττων, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κωνσταντίνος· ἀνομούντων διό, καθεῖλε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύριε· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐλον τὸ πάντα ἀνελκύσαν, ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας, συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνακαλύπτεις, καταχωννῦον δαίμονας, ὀλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Δόξα.

Πράξεισι θείαις ἐδομήσω, τὴν καρδίαν σου ναὸν Θεοῦ Ἑλένη· καὶ ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκοδόμεις, ἔνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι' ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώμη οικεῖα ἁμαρτάνων, καὶ δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις, τῇ συνηθεί σου νῦν, προστρέχω συμπαθεία, ἀπεγνωσμένον σῶσόν με, Παναγία Θεοτόκε.

Τοῦ Πάσχα. Ωιδὴ η΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτῆ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμεν ἡμέρᾳ τῆς Ἐγέρσεως, Βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών, καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης, καὶ

έώας τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπίσμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦλθε διὰ σοῦ εἰς τὸν κόσμον ὁ Κτίστης, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ τὴν γαστέρα τοῦ Ἰαίδου, διαρρήξας θνητοῖς, τὴν Ἀνάστασιν ἡμῖν ἔδωρῆσατο· διὸ εὐλογοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλον καθελὼν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ὁ Υἱός σου Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ Ἀναστάσει, ὡς Θεὸς κραταῖός, συνανύψωσεν ἡμᾶς, καὶ ἐθέλωσε· διὸ ἀνυμνοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀγίων. Ωιδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πορφυρίδα ἔνδοξε, στολισθεὶς τὴν εὐμένειαν, καὶ ὡσπερ χλαμύδα, τὴν καλὴν συμπάθειαν, στεφάνω κεκόσμησαι, τῶν ἀρετῶν τελείω νοῖ, καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφραينوμένην βλέποντες, σὺν υἱῷ σε θεόφρονι, ἔνδοξε Ἑλένη, εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγαλύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν ἐορτὴν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀκτῖνας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Ὡς θαυμαστός ὁ πόθος σου, καὶ ὁ τρόπος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα· τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς τὰ σεπτὰ

παθήματα, ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, ναοῖς περικαλλέσι, κατεκόσμεις βοῶσα· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα, ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρδίαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡδοναῖς πολυτρόποις, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

* * * * *